

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5CoCsp/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722200892
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1722200892.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Jany Richterovej, v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussman 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúcim na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, proti žalovanému: G. C., L.. XX.X.XXXX, P. J. E. D., J. Q. XXX/XX, o zaplatenie 1.529,09 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 26. januára 2023 č.k. 4Csp/23/2022-98 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c**
i a tomuto súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 1.529,09 eur, úroky vo výške 18% ročne z dlžnej úverovej istiny 1.375,25 eur od 4.9.2019 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.494,09 eur od 4.9.2019 do zaplatenia, súčasne žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2/Vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu v žalobe, podľa ktorých žalobca ako veriteľ uzavrel dňa 23.10.2018 so žalovaným ako dlžníkom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1.438,20 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu, uvedeného v úverovej zmluve, a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 48 mesačných splátok vo výške 42,25 eur, t. j. celkom sumu 2.028 eur. Záväzok splácať tento úver riadne a včas nebol žalovaným splnený. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil žalovaný len časť dlžnej sumy vo výške 127,55 eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca listom zo dňa 5.9.2019, doručeným žalovanému dňa 10.9.2019, oznámil žalovanému, že vzhľadom na to, že poskytnutý úver vo výške 1.529,09 eur nesplácal riadne a včas a to ani po opakovaných výzvach, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy ku dňu 3.9.2019 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.529,09 eur, pozostávajúci z úverovej istiny 1 375,25 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného 118,84 eur a nákladov, spojených s uplatnením pohľadávky 35,- eur.

3/Súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade žalobca založil žalobný nárok na skutkovom tvrdení, že žalovanému poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1.529,09 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, tento záväzok žalovaný neplnil riadne a včas a preto vyhlásil mimoriadnu / predčasnú/ splatnosť úveru. Z vykonaného dokazovania v rozsahu, vymedzenom žalobcom, pri procesnej pasivite žalovaného, avšak s potrebou ochrany spotrebiteľa, ako „slabšej strany“ v zmysle čl. 6 ods. 1 CSP, mal súd za preukázané že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom, v súvislosti s poskytnutím, čerpaním a splácaním úveru na základe písomnej

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predstavuje zmluvu o úvere, uzavretú zmluvnými stranami podľa § 497 a nasl. Obch. zák. Po právnej stránke obsahuje zmluva, všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obch. zák., ako aj osobitného predpisu /zákon o spotrebiteľských úveroch/. Medzi zmluvnými stranami tak vznikol dvojstranný záväzkovo-právny vzťah, podľa ktorého žalobcovi vznikol záväzok poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.529,09 eur a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve /istinu s dohodnutým úrokom pravidelnými mesačnými splátkami v dobe od 15.11.2018 do 15.10.2022 vo výške 42,25 eur mesačne, do celkovej čiastky 2 028,- eur.

4/V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa, adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody /v danom prípade časť 3 bod 3.1. úverovej zmluvy/, veriteľ uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre to, že dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ako aj výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka teda vyplýva požiadavka konkrétneho upozornenia, určenia omeškanej splátky, ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j., že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Účelom tohto ustanovenia je dať spotrebiteľovi ešte poslednú možnosť k splateniu dlhu pred tým, ako dodávateľ využije svoje právo na zosplatenie celého dlhu.

5/Hoci žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu v konaní nepoprel, nemá to vplyv na právne posúdenie nároku žalobcu v konaní súdom. Bolo povinnosťou súdu, pokiaľ ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ex officio posúdiť, či boli zo strany žalobcu splnené zákonné podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky totiž je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Keďže žalobca zanedbal procesnú povinnosť tvrdenia o realizácii výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka /a toto skutkové tvrdenie navyše nedoplnil ani na výzvu súdu zo dňa 7.7.2022 /čl. 57 spisu/, súdu nezostávalo iné, než žalobu žalobcu z dôvodu nesplnenia procesnej povinnosti žalobcu zamietnuť. Zamietnutie tejto žaloby o zaplatenie pohľadávky z predčasne/mimoriadne zosplateného úveru nebráni žalobcovi v podaní žaloby o zaplatenie dlhu z úverovej zmluvy z titulu uplynutia lehoty konečnej splatnosti úveru /teda na inom skutkovom základe/.

6/O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, žalovanému však nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže mu podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli.

7/Žalobca včas podaným odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu z dôvodov, že tento dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že žalobným návrhom sa domáhal peňažného plnenia, právny dôvod uplatneného nároku v žalobe výslovne neuviedol. V žalobe opísal v súlade s § 132 CSP rozhodujúce skutočnosti, ktoré neboli žalovaným počas konania popreté a teda v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa považujú za nesporné. Sporným sa stalo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému. Žalobca v konaní predložil všetky jemu v tom čase dostupné písomné podklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na úhradu. Žalobca má za to, že v prípade, ak súd dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 OZ a bolo neúčinné, mal tak vychádzať z pôvodného dojednania obsiahnutého v úverovej zmluve o plnení dlhu v splátkach a žalobcovi priznať plnenie z jednotlivých splatných a ešte nepremiľovaných mesačných splátok. Podľa žalobcu v dispozičných konaniach na základe žaloby je súd viazaný návrhom, ktorého predmetom je peňažný dlh vzniknutý neuhradením jednotlivých mesačných splátok. Súd tak musel mať za preukázané, že jednotlivé mesačné splátky vo výške 42,25 eur boli splatné vždy k 15. dňu v mesiaci od decembra 2018 do októbra 2022. Keďže v zmysle § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, v čase vydania rozsudku boli splatné a zároveň ešte nepremiľované mesačné splátky v rozmedzí od 15.5.2019 do 15.10.2022 - 42 splátok, každá vo výške 42,25 eur, teda v úhrnnej sume 1.774,50 eur. Súd prvej inštancie napriek tomu žalobu v celom rozsahu zamietol. Z výšky sumy splatných splátok vyplýva, že táto prekračuje žalobcom určený predmet konania - sumu 1.529,09 eur. Žalobca v konaní poskytol taký skutkový základ, ktorý umožňoval súdu priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie aj v prípade, ak malo toto plnenie byť z titulu nároku na jednotlivé mesačné splátky. Súčasne poukázal na skutočnosť, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý je predmetom konania, keďže právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady „iura novit curia“. Odvolateľ potom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

8/Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

9/Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov ním vymedzených (379, 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď dospel k záveru, že toto je dôvodné.

10/Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 196/2009 z 22. septembra 2010 konštatoval, že „občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (súd pozná právo), účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Súd skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie.“ V rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 385/2012 zo 6. februára 2013 najvyšší súd dôvodil, že „ak súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne“. Napokon v rozhodnutí 4 MCdo 15/2010 z 27. júla 2011 najvyšší súd uzavrel, že „nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby.“

11/Odvolací súd zastáva rovnaký názor, aký je prezentovaný vo vyššie uvedených rozhodnutiach, a to, že strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodujúce skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnu normu.

12/Žalobca vo svojej žalobe (č. I. 2 spisu) ako rozhodujúce skutočnosti uviedol, že ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 48 mesačných splátok vo výške 42,25 eur, t. j. celkom sumu 2.028 eur, ktorý záväzok nebol žalovaným splnený, keď žalovaný uhradil len časť dlžnej sumy vo výške 127,55 eur. Takéto vymedzenie skutkových okolností je dostatočným i pre posúdenie nároku ako nároku na jednotlivé splatné mesačné splátky tak, ako namieta žalobca v odvolaní. Ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru voči žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 OZ a bolo neúčinné, mal potom vychádzať z pôvodného dojednania obsiahnutého v úverovej zmluve o plnení dlhu v splátkach a žalobcovi priznať plnenie z jednotlivých splatných mesačných splátok.

13/Z týchto zhora uvedených dôvodov bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/, § 391 ods. 1 CSP), v ktorom súd prvej inštancie žalobu opätovne vecne prejedná.

14/V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15/Rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).